

Sygn. akt II K 78/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2021 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR del. Radosław Chodorowski

Ławnicy: Ewa Jakóbczak, Czesław Trośniak

Protokolant: Agnieszka Rataj

przy udziale Prokuratora Andrzeja Kuśmierskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 21.09.2020 r., 11.12.2020r., 1.02.2021r. w C.

sprawy: **M. P.**, syna K., ur. (...) pesel (...)

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 24 września 2019 r. w miejscowości P., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. G. i sierż. M. K. (1) w ten sposób, że wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe i wulgarne podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w trakcie obsługi interwencji domowej

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

II. w dniu 24 września 2019 r. w miejscowości P., woj. (...) kierował groźby zniszczenia mienia pod adresem mł. asp. P. G., funkcjonariusza Komisariatu Policji we W., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

III. w dniu 24 września 2019r. w C., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji st. sierż. S. I. (1) i asp. sztab. A. C. (1) w ten sposób, że wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe i wulgarne podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 226 § 1 k.k.

IV. w dniu 24 września 2019r. w C., woj. (...) w związku i podczas wykonywania obowiązków służbowych poprzez oplucie w twarz funkcjonariusza Policji st. sierż. S. I. (1) naruszył jego nietykalność cielesną

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k.

V. w dniu 24 września 2019r. w C., woj. (...) kierował groźby karalne pod adresem asp. sztab. A. C. (1), funkcjonariusza Komendy Powiatowej Policji w K., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

VI. w dniu 24 września 2019 r. w miejscowości P., woj. (...) poprzez zepchnięcie ze schodów swojego teścia M. K. (2) spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu głowy w postaci krwiaków przymózgowych okolicy czołowo-skroniowej prawej i lewej, stłuczeń krwotocznych płata czołowego i skroniowego prawego, obustronnych krwiaków

okularowych, złamania kości jarzmowej, złamania bocznej i przedniej ściany zatoki szczękowej, co spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu,

tj. o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

orzeka:

1. uznaje oskarżonego M. P. za winnego tego, że w dniu 24 września 2019 r. w miejscowości P., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. G. i sierż. M. K. (1) w ten sposób, że wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe i wulgarne podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w trakcie obsługi interwencji domowej oraz kierował groźby zniszczenia mienia pod adresem mł. asp. P. G., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione tj. przestępstwa z art. 226 §1 kk i art. 190 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i za to na mocy art. 190 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdzieści) zł;
2. uznaje oskarżonego M. P. za winnego tego, że w dniu 24 września 2019r. w C., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji st. sierż. S. I. (1) i asp. sztab. A. C. (1) w ten sposób, że wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe i wulgarne oraz naruszył nietykalność cielesną st. sierż. S. I. (1) przez oplucie go - podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych oraz kierował groźby karalne pozbawienia życia pod adresem asp. sztab. A. C. (1), przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione tj. przestępstwa z art. 226 §1 kk i art. 190 §1 kk i art. 222 §1 kk w zw. z art. 11 §2kk i za to na mocy art. 222 §1 kk w zw. z art. 11 §3 kk skazuje go na karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdzieści) zł;
3. uznaje oskarżonego M. P. za winnego tego, że w dniu 24 września 2019 r. w miejscowości P., woj. (...) działając nieumyślnie, poprzez szarpnięcie za rękę swojego teścia M. K. (2) spowodował, że spadł on ze schodów i doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy w postaci krwiaków przymózgowych okolicy czołowo-skroniowej prawej i lewej, stłuczeń krwotocznych płata czołowego i skroniowego prawego, obustronnych krwiaków okularowych, złamania kości jarzmowej, co spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, tj. przestępstwa z art. 156 §1 pkt 2 w zw. z §2 kk i za to na mocy art. 156 §2 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
4. na mocy art. 69 §1 i 2 k.k. i art. 70 §1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;
5. na mocy art. 72 §1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;
6. na mocy art. 73 § 1 kk w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;
7. na mocy art. 85 §1 kk i art. 86 §1 i 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego kary grzywny i wymierza mu karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 40 (czterdzieści) zł;
8. na mocy art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 24.09.2019r. godz. 19.00 do dnia 26.09.2019r. godz. 12.19 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;
9. na mocy art. 46 §1 kk orzeka od oskarżonego zadośćuczynienie na rzecz pokrzywdzonych w kwotach:
  - a) 1000 (tysiąc) zł na rzecz P. G.
  - b) 1000 (tysiąc) zł na rzecz A. C. (1)
  - c) 700 (siedemset) zł na rzecz M. K. (1)

d) 1000 (tysiąc) zł na rzecz S. I. (1);

10. na mocy art. 43b kk orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości przez zamieszczenie jego treści na tablicy ogłoszeń Komisariatu Policji we W.;

11. na mocy 29 ust 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. F. kwotę 1549,80 (jeden tysiąc pięćset czterdzieści dziewięć złotych osiemdziesiąt groszy) obejmująca podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

12. na mocy art. 627 kpk, art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 3 ust 1 i art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1380 (tysiąc trzysta osiemdziesiąt) zł tytułem opłaty oraz 2694,76 (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt sześć groszy) zł tytułem wydatków.

Ewa Jakóbczak Radosław Chodorowski Czesław Trośniak

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 78/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. P.	W dniu 24 września 2019r. w miejscowości P., woj., (...) działając nieumyślnie, poprzez szarpnięcie za rękę swojego teścia M. K. (2) spowodował, że spadł on ze schodów i doznał obrażeń ciała w postaci urazu głowy w postaci krwiałków przymózgowych okolicy czołowo-skroniowej prawej i lewej, stłuczeń krwotocznych płata czołowego i skroniowego prawego, obustronnych krwiałków okularowych, złamania kości jarzmowej, co spowodowało ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. P. był funkcjonariuszem Komendy Powiatowej Policji w K.. Na emeryturę przeszedł 9 grudnia 2010r. w stopniu nadkomisarza.	Informacja z policji	k. 193	
Nie był wcześniej karany.	dane o karalności	k. 124	
W dniu 24 września 2019r. w miejscowości P., w miejscu zamieszkania oskarżonego i jego rodziny doszło do awantury domowej wywołanej przez M. P., znajdującego się	wyjaśnienia oskarżonego	k. 177-179	

w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia - 2,38 promila alkoholu we krwi.

Po powrocie do domu w godzinach wieczornych zaczął on zachowywać się agresywnie – krzyczał, ubliżał córce i wyrzucał rzeczy przez okno. N. N., córka oskarżonego, zadzwoniła na Policję zgłaszając awanturę wszczętą przez agresywnego ojca. M. P. znajdował się wtedy na dolnym poziomie budynku i kiedy usłyszał, że jest wezwana policja chciał uciec. Zaczął wchodzić po schodach na wyższy poziom budynku; jednak jego teść – M. K. (2) zastawił mu przejście u szczytu schodów, chcąc go zatrzymać. Oskarżony chwycił M. K. (2) za dłoń i szarpnął do siebie w wyniku czego pokrzywdzony stracił równowagę, wpadł na oskarżonego i obaj spadli ze schodów. Oskarżony nie chciał zrobić teściowi krzywdy, ale nie zachował należytej ostrożności i pociągnął teścia za rękę, mimo, że miał możliwość przewidzenia jaki będzie skutek pociągnięcia teścia w dół schodów.

Po upadku obaj zatrzymali się na podeście dzielącym schody na dwie części, przy czym oskarżony leżał na swoim teściu. Obaj byli nieprzytomni. Członkowie rodziny wyciągnęli M.

K. (2) spod oskarżonego i posadzili go na krześle; następnie wezwali pogotowie i po konsultacji z dyżurnym pogotowia położyli M. K. (2) na podłodze w pozycji bezpiecznej.			
zeznania A. N.	k. 28-29, 266-267		
sprawozdanie z badania trzeźwości	k. 74-77		
zeznania M. K. (2)	k. 79, 184-185		
zeznania M. L. (1) dokumentacja z pogotowia zeznania P. G.	k.272 187-189 k. 2-4, 265v.-266		
Po przyjeździe pogotowia M. K. (2) został przetransportowany do szpitala. W wyniku zdarzenia doznał obrażeń ciała w postaci krwiaków przymózgowych okolicy czołowo-skroniowej prawej i lewej, stłuczeń krwotocznych płata czołowego i skroniowego prawego, krwiaków okularowych obustronnie, złamania kości jarzmowej. Skutki doznanych obrażeń w wyniku upadku ze schodów spowodowały ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu	dokumentacja medyczna dot. M. K. (2)	k. 83	
opinia sądowo-lekarska	k. 93-103		
1.1.2.	M. P.	W dniu 24 września 2019r. w miejscowości	

		<p>P., woj. (...) znieważył funkcjonariuszy Policji mł. asp. P. G. i sierż. M. K. (1) w ten sposób, że wyzywał ich słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe i wulgarne podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych, w trakcie obsługi interwencji domowej oraz kierował groźby zniszczenia mienia pod adresem mł. asp. P. G., przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Na miejsce zdarzenia, do domu w miejscowości P. został wysłany z polecenia Dyżurnego KPP K. patrol Policji w osobach mł. asp. P. G. i sierż. M. K. (1). Funkcjonariusze Policji przybyli jeszcze przed przyjazdem pogotowia i zastali w budynku leżących M. K. (2) (u dołu schodów) i M. P. (w połowie schodów).</p> <p>Gdy M. P. się ocknął, sierż. M. K. (1) chciał ustalić jego obrażenia. Oskarżony nie wyraził na to zgody, szarpał się i usiłował wstać. Funkcjonariusze pouczyli M. P. o przysługujących mu prawach i poinformowali o możliwości użycia siły</p>	zeznania P. G.	k. 2-4, 265v.-266	

<p>fizycznej celem uspokojenia mężczyzny. W trakcie czynności M. P. był agresywny i wulgarny. Kierował do policjantów słowa powszechnie uznane za obelżywe i wulgarne, tj. „ty (...), ty (...), (...), jesteś (...), ty (...)”.</p> <p>Do mł. asp. P. G. oskarżony powiedział, że dobrze go zna, wie gdzie mieszka i spali mu dom. Słowa te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę ich spełnienia. Znał on bowiem oskarżonego, wiedział że ma on skłonności do nadużywania alkoholu oraz że jest byłym funkcjonariuszem Policji.</p> <p>Na miejsce zdarzenia został wezwany drugi patrol Policji w osobach st. sierż. S. I. (1) i sierż. sztab. A. S. (1).</p>			
zeznania M. K. (1)	k. 7-8, k. 179-180		
protokół zatrzymania	k. 18-19		
zeznania A. N.	k.28-29		
Policjanci M. K. (1) i P. G. w trakcie interwencji byli trzeźwi.	protokoły badania stanu nietrzeźwości	k. 11, 12	
1.1.3.	M. P.	W dniu 24 września 2019r. w C., woj. (...) znieważył funkcjonariusza Policji, st. sierż. S. I. (1) i asp. sztab. A. C. (1) w ten sposób, że wyzywał ich słowami powszechnie	

		uznanymi za obraźliwe i wulgarne oraz naruszył nietykalność cielesną st. sierż. S. I. (1) przez oplucie go - podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych oraz kierował groźby karalne pozbawienia życia pod adresem asp. sztab. A. C. (1), przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Po wyżej opisanym zdarzeniu, M. P. został zatrzymany, a następnie przewieziony przez policjantów st. sierż. S. I. (1) i sierż. sztab. A. S. (1) do szpitala w C. celem wykonania badań. A. S. (1) była znajomą oskarżonego i utrzymywała z nim kontakty towarzyskie przed interwencją. W trakcie oczekiwania na badania mężczyzna zaczął się zachowywać agresywnie i wulgarnie głównie w stosunku do st. sierż. S. I. (1). Kierował w jego stronę wulgaryzmy „(...) (...) ode mnie, (...) jesteś, (...) nie doczekasz świąt”. Pomimo kierowanych do niego poleceń oskarżony nie stosował się do wydawanych poleceń. St. sierż. S. I. (1) związku z zachowaniem oskarżonego zastosował wobec niego chwyt	zeznania S. I. (1)	k. 22-25, 182-184	(1)

transportowe i
obezwładniające oraz
założył mu kajdanki na
ręce z tyłu.

Do szpitala przybył asp.
szt. A. C. (1), aby
dostarczyć ampułkę do
badania krwi - przekazał ją
A. S. (1) i opuścił szpital,
ale z uwagi na wezwanie
przez S. I. wsparcia -
wrócił się do szpitala,
aby udzielić wsparcia w/w
policjantom.

Podczas oczekiwania w
poczekalni SOR na
dalsze badania M.
P. zaczął krzyczeć,
wymachiwać rękoma,
używać słów wulgarnych
w kierunku policjantów,
tj. „(...)”, „(...)”, „(...) się”.
Policjanci poinformowali
go o konieczności
wykonywania ich poleceń.
Oskarżony nadal
zachowywał się
agresywnie i w pewnym
momencie opluł st. sierż.
S. I. (1). Z uwagi
na jego zachowanie
policjanci użyli ponownie
chwyków transportowych.
Oskarżony dalej był
agresywny i używał
słów wulgarnych wobec
funkcjonariuszy. S. I.
wzywał od „(...)”, nie
doczekasz świąt (...),
dzieciule masz (...);
wobec A. C. wypowiedział
natomiast groźby, mówiąc
“(...) Cię, twoją żonę
i dzieci”, przy czym
groźby te wzbudziły w
zagrożonym uzasadnioną
obawę, że będą spełnione.

<p>Cała interwencja trwała kilka godzin; były okresy, że oskarżony uspokajał się, a były okresy, że dostawał napadów agresji i zachowywał się w sposób opisany powyżej. Po zakończonych badaniach został przetransportowany do KPP K. do dalszych czynności.</p>			
<p>karta informacyjna leczenia szpitalnego</p>	<p>k. 161-163</p>		
<p>zeznania A. S. (1)</p>	<p>k. 31-32, 267-268</p>		
<p>zeznania A. C. (1)</p>	<p>k. 40-41, k. 180-182</p>		
<p>dokumenty zgromadzone w aktach czynności wyjaśniających</p>	<p>k. 194-244</p>		
<p>W wyniku badań przeprowadzonych w szpitalu stwierdzono u oskarżonego: stłuczenie głowy, stłuczenie klatki piersiowej, urazu gałki ocznej prawej, efekt toksyczny etanolu, myśli samobójcze. Wykonano mu badania obrazowe głowy i klatki piersiowej, konsultowano go okulistycznie. Okulista stwierdził wylewy podskórne powiek, a w oku prawym masywny wylew podspojówkowy. Lekarz podał, że ze względu na to, że pacjent był agresywny i niespokojny nie był w stanie przeprowadzić dalszych badań, w tym oceny dna oka.</p>	<p>obdukcja lekarska</p>	<p>k. 167-170</p>	

W dniu 1.10.2019r. oskarżony wykonał obdukcję.			
zdjęcia	k. 271		
dokumentacja medyczna	161-166		
W czasie czynów oskarżony był poczytalny.	opinia sądowo-psychiatryczna	63-66	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. P.	jak w pkt. 1.1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
M. P. nie przyczynił się w żaden sposób do tego, że teść spadł ze schodów. To teść go złapał i to spowodowało upadek ze schodów.	wyjaśnienia M. P.	k. 177-178	
Detektyw (...) kierował zeznaniami świadków i M. K. (2), ukierunkowywał go.	wyjaśnienia M. P.	k. 177-178	
1.2.2.	M. P.	jak w pkt 1.1.2 i 1.1.3.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Oskarżony przeklinał tylko sam do siebie, nie w stosunku do kogokolwiek innego.	wyjaśnienia M. P.	k. 177-178	
Spadając ze schodów oskarżony doznał tylko otarcia pleców i głowy. Pozostałe obrażenia spowodowali funkcjonariusze Policji, w szczególności S. I..	wyjaśnienia M. P.	k. 177-178	
Funkcjonariusze Policji kłamali w zeznaniach.	wyjaśnienia M. P.	k. 177-178	
Oskarżony był bardzo spokojny, gdy zatrzymała go Policja.	wyjaśnienia M. P.	k. 177-178	
2. OCena DOWODÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za miarodajne co do tego, że był on w czasie zdarzeń pod wpływem alkoholu, wszczął w domu awanturę, spadł ze schodów wraz z teściem i trafił do szpitala. Również w zakresie faktu, iż nie zepchnął teścia ze schodów, ale pociągnął go i wtedy obaj spadli ze schodów. W tym zakresie są one bowiem zgodne z zeznaniami M. K. (2),	

		policjantów i dowodami z dokumentów.	
1.1.1. 1.1.2.	zeznania P. G. M. K. (1)	Sąd uznał zeznania P. G. i M. K. (1) za wiarygodne, gdyż są logiczne, konkretne, konsekwentne i korespondują z zeznaniami A. N. oraz pośrednio M. K. (2). Wiedzę o czynie przypisanym oskarżonemu w pkt 3 wyroku świadkowie czerpali z relacji rodziny M. P. uzyskanej tuż po zdarzeniu, kiedy przyjechali na interwencję zgłoszoną przez N. N.. Byli natomiast świadkami agresywnych i wulgarnych zachowań M. P. opisanych w pkt 1 wyroku. Opisali je dokładnie podczas składania zeznań w postępowaniu przygotowawczym, a następnie powtórzyli na rozprawie. Z oczywistych względów, a mianowicie upływie roku od zdarzenia, zeznania złożone na rozprawie nie były już tak szczegółowe.	
1.1.3.	Zeznania S. I. (1), A. C. (1)	Sąd dał wiarę zeznaniom S. I. (1) i A. C. (1); są one spójne, logiczne, konsekwentne; korespondują ze sobą oraz częściowo z zeznaniami A. S. (1) jak również sporządzonym przez nią na potrzeby postępowania wyjaśniającego pisemnym oświadczeniem.	

1.1.3.	zeznania A. S. (1)	<p>Zeznania A. S. (1) Sąd uznał za częściowo wiarygodne. Przy ocenie tych zeznań Sąd miał na uwadze, że świadek jest dobrą znajomą oskarżonego i konieczność udziału w interwencji prowadzonej z jego udziałem musiała wywołać u niej konflikt lojalności. Przemawia za tym zarówno fakt wezwania przez S. I. wsparcia, kiedy uznał, że A. S. w trakcie interwencji mu go nie udziale w sposób wystarczający jak również złożenie przez niego raportu w tym zakresie, co skutkowało przeprowadzeniem wewnętrznego postępowania wyjaśniającego. Świadek w swoich zeznaniach jak i wspomnianym oświadczeniu nie kwestionowała zachowania oskarżonego opisywanego przez S. I. jak i A. C.; mimo, że kilka razy wskazywała, że nie widziała, co wywoływało reakcję jej kolegów w postaci używania siły fizycznej wobec oskarżonego - gdyż np działo się to w innym pomieszczeniu - usprawiedliwiała wielokrotnie zachowanie oskarżonego ciasno zapiętymi kajdankami. Sąd dał więc wiarę zeznaniom tego świadka co do faktów - czyli przebiegu interwencji, albowiem w tym zakresie</p>	
--------	--------------------	--	--

		<p>jej zeznania jak i pisemne oświadczenie co do zasady koreluje z zeznaniami S. I. oraz A. C.. Natomiast Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka co do ocen, interpretacji zachowań i motywów, albowiem w sposób oczywisty w tym zakresie na jej zeznania miały wpływ zarówno emocjonalny stosunek do całej interwencji i oskarżonego oraz konflikt w pracy, jaki był tego skutkiem.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>zeznania A. N.</p>	<p>Zeznania A. N. były spójne, logiczne, konkretne i korelowały z zeznaniami policjantów P. G. i M. K. (1) i jako takie Sąd uznał je za wiarygodne.</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>zeznania M. K. (2)</p>	<p>Zeznania pokrzywdzonego Sąd uznał za wiarygodne. Były bowiem logiczne i korespondowały częściowo z wyjaśnieniami oskarżonego oraz zeznaniami A. N.. Sąd miał na uwadze, że w zeznaniach składanych w śledztwie i na rozprawie były rozbieżności; w toku śledztwa bowiem świadek zeznawał, że oskarżony złapał go, żeby go odepchnąć i to spowodowało jego i oskarżonego upadek ze schodów; natomiast na rozprawie zeznał, że został złapany za palce u ręki przez oskarżonego i obaj spadli ze schodów. Zdaniem Sądu jednak te rozbieżności są pozorne, albowiem w toku</p>	

		<p>śledztwa nie rozpytano szczegółowo o przebieg zdarzenia, czyli gdzie był pokrzywdzony i oskarżony i jak wyglądał dokładnie przebieg wypadków. Tymczasem z zeznań złożonych na rozprawie, korespondujących z wyjaśnieniami oskarżonego wynika, że pokrzywdzony stał u szczytu schodów, a oskarżony wchodził nimi w górę. Gdyby zatem oskarżony chciał odepchnąć pokrzywdzonego, powinien on upaść w tył, na posadzkę, a nie w przód, na oskarżonego i dalej w dół schodów. Dlatego jest dla Sądu oczywiste, że zeznania złożone na rozprawie w sposób bardziej prawidłowy opisują przebieg wypadków – jako zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego. Sąd daje wiarę pokrzywdzonemu, że wybaczył on oskarżonemu i jak stwierdził „nie chce go utopić”, ale zeznaje to co pamięta.</p>	
1.1.3.	zeznania M. L. (1)	<p>Świadek ten jest policjantem i przeprowadzał czynności w postępowaniu przygotowawczym w sprawie. W swoich zeznaniach ustosunkowywał się do oskarżeń M. P. kierowanych pod jego adresem. Zeznawał spokojnie, konkretnie</p>	

		<p>i wyczerpująco. Poza gołosłownymi twierdzeniami oskarżonego brak jest dowodów, aby miał on kierować zeznaniami świadków.</p>	
1.1.1.	<p>sprawozdanie z badania trzeźwości</p>	<p>Sprawozdanie zostało sporządzone przez osobę wykwalifikowaną, posiadającą odpowiednie wykształcenie i doświadczenie zawodowe na podstawie przeprowadzonego stosownego badania próbki krwi oskarżonego. Brak jest podstaw do kwestionowania wniosków sprawozdania.</p>	
1.1.1.	<p>Informacja z policji, Dane o karalności</p>	<p>Dowody z dokumentów Sąd uznał za wiarygodne, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione do tego organy, w odpowiedniej dla danej czynności formie, nie były też kwestionowane w toku procesu.</p>	
1.1.3.	<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Opinia została sporządzona przez biegłych lekarzy psychiatrów posiadających odpowiednią wiedzę i kwalifikacje - po przeprowadzeniu badania oskarżonego. Jej wnioski są jasne i pełne i Sąd w pełni je podziela.</p>	
1.1.1.	<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>Opinia została sporządzona przez biegłego lekarza medycyny sądowej posiadającego</p>	

		<p>odpowiednią wiedzę i kwalifikacje, po przeprowadzeniu analizy akt sprawy, w tym dokumentacji medycznej M. K. (2). Wnioski są jasne i jednoznaczne, nie były kwestionowane przez strony.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.3.</p>	<p>dokumentacja medyczna, dokumentacja z pogotowia</p>	<p>Dokumentacja sporządzona przez profesjonalny podmiot leczniczy, zawiera wyniki badań, opis obrażeń i toku leczenia. Brak podstaw do kwestionowania zgromadzonych w niej dokumentów. Nie były one też podważane w toku procesu.</p>	
<p>1.1.3.</p>	<p>dokumenty zgromadzone w aktach czynności wyjaśniających</p>	<p>Akta postępowania wyjaśniającego zawierały m.in. oświadczenia S. I. (1), A. S. (1), A. C. (1) i M. K. (1). Stanowią one dowód tego, że osoby te złożyły oświadczenia o treści w nich zawartych. Dokumentacja została sporządzona w sposób odpowiedni do przeprowadzonych czynności, przez uprawnione do tego osoby.</p>	
<p>1.1.3.</p>	<p>obdukcja lekarska</p>	<p>Została sporządzona przez lekarza specjalistę z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii, a więc osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje zawodowe do ustalenia obrażeń jakich doznał oskarżony. W tym zakresie Sąd uznał dowód za wiarygodny. Natomiast oczywiście</p>	

		lekarz w zakresie okoliczności powstania obrażeń i ich czasu opierał się tylko i wyłącznie na informacjach przekazywanych przez oskarżonego.	
1.1.3.	zdjęcia	Fotografie złożone w toku sprawy przez oskarżonego (jego osoby oraz schodów) Sąd uznał za wiarygodne odnośnie tego, że przedstawiają podawane miejsce (schody, na których doszło do zdarzenia) oraz osobę oskarżonego.	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.-1.1.3.	wyjaśnienia oskarżonego	Sąd jedynie w niewielkiej części dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego tj. w zakresie o jakim mowa w pkt 2.1. W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego w pozostałym zakresie stanowią jedynie przyjętą linię obrony, niezgodną z zasadami doświadczenia życiowego, logiki i nadto sprzeczną z praktycznie wszystkimi pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Oskarżony starał się przedstawić siebie jako	

osobę wyważoną, która zachowywała się spokojnie i z niewiadomych powodów została pobita przez funkcjonariusza Policji i pomówiona. Wskazał nadto, że przeklinał tylko sam do siebie, a nie w stosunku do kogokolwiek innego oraz że sytuacje przedstawione w zarzutach nie miały miejsca. Takie twierdzenia nie wytrzymują krytyki.

Przede wszystkim trzeba przypomnieć, że w odróżnieniu od wszystkich pokrzywdzonych i świadków - oskarżony był w czasie zdarzeń bardzo nietrzeźwy. A zatem już sama ta okoliczność musiała wpływać na jego zdolność do zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń. Ponadto doznał urazu (po spadnięciu ze schodów), na skutek którego stracił przytomność. Jak powszechnie wiadomo takie urazy mogą wpływać na pamięć - tym bardziej jeżeli połączy się je ze wspomnianym stanem nietrzeźwości. Oczywiście kwestię urazu Sąd miał też na względzie przy ocenie zeznań M.K. (przy czym on w odróżnieniu od oskarżonego był trzeźwy w czasie zdarzenia).

Odnosząc się do zdarzenia na schodach to rzeczywiście jedynymi dowodami są relacje uczestników zdarzenia – czyli oskarżonego i

pokrzywdzonego. Obaj w wyniku zdarzenia spadli ze schodów, obaj stracili przytomność. Jednakże zeznania pokrzywdzonego są, w odróżnieniu od wyjaśnień oskarżonego logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Pokrzywdzony konsekwentnie twierdził, że chciał zablokować oskarżonemu ucieczkę i zastawił mu drogę, został złapany przez oskarżonego; potem podaje, że został odepchnięty (śledztwo) lub pociągnięty (rozprawa) i z oskarżonym spadli w dół. Do zeznań pokrzywdzonego Sąd odniósł się powyżej. Natomiast wersja oskarżonego, jakoby pokrzywdzony miał go łapać jest sprzeczna z zeznaniami pokrzywdzonego, zasadami doświadczenia życiowego i jako taka niewiarygodna.

Co do czynów na szkodę policjantów - należy mieć na uwadze, że zachowanie oskarżonego jako wulgarne i agresywne opisało czterech funkcjonariuszy Policji. Potwierdza to również zięć oskarżonego jak i dokumentacja medyczna, gdzie nawet lekarz okulista zwracał uwagę na agresywne zachowanie oskarżonego. Także przychylna mu A. S. (1), potwierdzała takie jego zachowanie. Policjanci

(mężczyźni) to osoby obce w stosunku do oskarżonego bądź też znające go jedynie z kontaktów służbowych (G. i C.), nie zainteresowane w sprawie, nie mające z nim wcześniej żadnego konfliktu i nie mające żadnego interesu aby fałszywie go oskarżać bądź o coś pomawiać. Sąd nie znajduje żadnych podstaw aby kwestionować ich prawdomówność.

Podobnie Sąd nie dostrzega żadnego powodu, dla którego prowadzący sprawę policjant M. L. (który wcześniej oskarżonego nie znał) miałby nakłaniać świadków do obciążania oskarżonego lub składania niekorzystnych dla niego zeznań. Oskarżony opiera swoje gołosłowne domysły (bo inaczej nie można tego nazwać) na jakichś plotkach przez niego zasłyszanych, albowiem - jak celnie wskazał w/w policjant - nie był obecny przy przesłuchaniach świadków.

Odnosnie wyjaśnień oskarżonego jakich to obrażeń miał doznać na skutek upadku ze schodów - są one również jedynie domysłami nie popartymi żadnymi racjonalnymi dowodami. Nawet w dokumentacji medycznej ze szpitala nie stwierdzono urazu pleców, którego miał doznać podczas upadku, natomiast stwierdzono inne obrażenia. Obdukcja

ciała oskarżonego została wykonana 6 dni po zdarzeniu i opisuje jeszcze inne obrażenia. Sąd nie kwestionuje faktu, że w trakcie interwencji w szpitalu oskarżony mógł doznać obrażeń ciała na skutek działań policjantów. Natomiast zdaniem Sądu nie sposób ustalić, które obrażenia są wynikiem upadku ze schodów, a które działań policjantów. Ponadto Sąd nie dopatruje się w zachowaniu policjantów S. I. i A. C. żadnych cech katowania czy znęcania się nad oskarżonym. Trzeba przypomnieć, że mieli oni do czynienia z nietrzeźwym, agresywnym, pobudzonym mężczyzną, który był podejrzany o to, że chwilę wcześniej zepchnął własnego teścia ze schodów (a zatem musiał być oceniany jako osoba niebezpieczna). Jest oczywiste dla Sądu, że wielokrotne używanie wobec niego siły fizycznej - będącej reakcją na jego agresywne zachowania - musiało skutkować powstaniem u oskarżonego dodatkowych obrażeń; były one jednak wyłącznie skutkiem zachowania się samego oskarżonego. Odnosząc się do kwestii kajdanek, o których zeznawała A. S. jako o powódzie agresji oskarżonego (zbyt ciasno zapięte z tyłu), to należy zauważyć, że kajdanki były kilka razy

przepinane na przód, o czym zeznają policjanci - z uwagi na wymogi przy kolejnych badaniach; nie skutkowało to bynajmniej wygaśnięciem agresji u oskarżonego, ale pozwalało na kolejne agresywne zachowanie, skutkiem czego było ponowne zapinanie kajdanek z tyłu. Tak więc w tym zakresie Sąd nie daje wiary linii obrony oskarżonego popieranej przez A. S., iż to była przyczyna agresji oskarżonego. Zresztą agresja ta zaczęła się przecież już w domu oskarżonego, była pierwotnym powodem zgłoszenia interwencji policji – a wtedy oskarżony kajdanek na rękach nie miał.

Niewiarygodne są również twierdzenia oskarżonego, że przeklinał sam do siebie. Można by dać wiarę takim twierdzeniom, gdyby oskarżony używał słów "(...) ja (...)" które jak powszechnie wiadomo są przez niektórych ludzi używane zamiast przecinka. Jest jednak całkowicie niewiarygodne, że oskarżony sam do siebie mówił "ty (...), ty (...), (...), jesteś (...), ty (...)", "(...) (...) ode mnie, (...) jesteś, (...) nie doczekasz świąt" albo, aby tym bardziej sam sobie groził zabiciem rodziny albo spaleniem domu (z opinii biegłych psychiatrów wynika, że w czasie czynów był

		poczytalny i nie cierpi na żadną chorobę psychiczną, która mogłaby uzasadniać wyrażanie samemu sobie albo obrzucanie wyzwiskami siebie samego).	
1.1.1.	Zeznania P. C., Ł. P., S. K.	Świadkowie ci byli pracownikami pogotowia ratunkowego, które przyjechało na miejsce zdarzenia do domu M. P.. Nie pamiętali jednak interwencji z dnia 24 września 2019r. Ich zeznania nie przyczyniły się zatem do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie .	
1.1.1.	Zeznania O. P., N. N., W. K.	Świadkowie odmówili składania zeznań w trybie art. 182 kpk.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	1, 2	M. P.

	postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Stosownie do art. 226 § 1 k.k. karalny jest czyn znieważenia funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Oznacza to, że znieważanie musi nastąpić w czasie pełnienia obowiązków służbowych i mieć z nimi związek. Obie te przesłanki muszą wystąpić łącznie. W niniejszej sprawie niewątpliwie tak było. Policjanci z pierwszego patrolu Policji wysłanego na miejsce zdarzenia próbowali ustalić przebieg zdarzenia, które skutkowało upadkiem ze schodów oskarżonego i jego teścia, chcieli udzielić M. P. pierwszej pomocy i wtedy też doszło do ich znieważenia przez oskarżonego wyzwiskami i słowami wulgarnymi. Również S. I. i A. C. wykonywali swoje czynności służbowe w szpitalu asystując podczas badania oskarżonego i wtedy byli znieważani w związku z wykonywaniem swoich czynności służbowych Tym samym oskarżony wyczerpał znamiona art 226 §1 kk			

w przypadku pkt 1 i 2 wyroku.

Zgodnie z art. 222 § 1 k.k. przestępstwo popełnia kto narusza nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych. Splunięcie w twarz funkcjonariusza przez zatrzymanego w trakcie wykonywania przez policjanta czynności służbowych stanowi naruszenie nietykalności cielesnej, o jakiej mowa w tym przepisie. Tym samym zostały wyczerpane znamiona tego przepisu w przypadku pkt 2 wyroku.

Przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnia kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. W niniejszej sprawie oskarżony kierował groźby do P. G. i A. C. (1). Wobec P. G. groźby te, obiektywnie rzecz biorąc, mogły wywołać u zagrożonego obawę ich spełnienia, albowiem oskarżony powiedział, że wie gdzie ten mieszka i spali mu dom. Pokrzywdzony znał oskarżonego, wiedział, że ten nadużywa alkoholu; biorąc pod uwagę

przyczynę interwencji -
podejrzanie że własnego
teścia zepchnął ze
schodów, w wyniku
czego doznał on
poważnych obrażeń ciała -
pokrzywdzony miał prawo
uważać, że oskarżony
jest nieobliczalny i
że może zrealizować
swoje groźby. To samo
odnosi się do groźb
kierowanych pod adresem
A. C.. Tak więc takim
zachowaniem oskarżony
wyczerpał znamiona art
190 §1 kk w przypadku pkt
1 i 2 wyroku.

Sąd zmienił opis i
kwalifikację zarzutów
stwierdzając, że oskarżony
nie dopuścił się pięciu
czynów (jak to opisano
w akcie oskarżenia) ale
dwóch. Były bowiem dwa
zdarzenia - czyli dwie
interwencje (jedna w P.
w domu oskarżonego,
a druga w C. w
szpitalu) podczas których
oskarżony znieważał i
groził policjantom, a
dodatkowo w szpitalu
jeszcze naruszył
nietykalność cielesną
jednego z nich. Z tych
powodów Sąd przyjął
kumulatywną kwalifikację
prawną w przypadku
czynów z pkt 1 i 2 wyroku.

Sąd nie zastosował art 91
§1 kk albowiem podstawa
wymiaru kary przy obu
przestępstwach jest inna,
a zatem nie zostały
spełnione przesłanki z tego
przepisu.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	3	M. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżonemu postawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art 156 §1 pkt 2 kk czyli przestępstwa umyślnego polegającego na spowodowaniu ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu. Sąd na podstawie ustaleń faktycznych stwierdził, że zachowanie oskarżonego nie nosiło cech umyślności. Z okoliczności zdarzenia nie wynika, aby oskarżony chciał, żeby jego teść doznał ciężkiego uszczerbku na zdrowiu albo, żeby się na to godził. Z okoliczności sprawy wynika, że oskarżony chciał uciec, a teść stanął mu na drodze i chciał mu zablokować przejście. Oskarżony pociągnął go za rękę i obaj spadli ze schodów. Gdyby przyjąć umyślność zachowania oskarżonego to należałoby również uznać, że samemu sobie też chciał wyrządzić krzywdę, albo się na to godził, skoro razem z teściem spadł ze schodów - co jest mało prawdopodobne w świetle</p>			

zasad doświadczenia
życiowego.

Natomiast nie budzi wątpliwości Sądu, że oskarżony spowodował ciężki uszczerbek na zdrowiu u swojego teścia na skutek niezachowania należytej ostrożności - działając nieumyślnie. Każdy bowiem normalny człowiek mógł w tych okolicznościach przewidzieć, że pociągnięcie za rękę starszego człowieka, który stoi na skraju schodów może spowodować, że straci on równowagę, spadnie po stromych i długich schodach i dozna ciężkich obrażeń ciała. Mógł to zatem również przewidzieć oskarżony. Zdaniem Sądu nie chciał on spowodować u teścia obrażeń ciała, ale spowodował je właśnie na skutek niezachowania należytej ostrożności. Tym samym wyczerpał znamiona występku z art 156 §1 pkt 2 w zw. z §2 kk.

Odnosząc się do wszystkich czynów objętych wyrokiem wskazać należy, że były one zawinione. Brak jest bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego.

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
---	---------------------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P.	1, 2, 7	1, 2, 7	W ocenie Sądu wymierzone kary jednostkowe grzywny są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżonego czynów. Przy wymiarze kar Sąd miał na uwadze: przede

			<p>wszystkim bulwersującą w realiach niniejszej sprawy okoliczność czyli fakt, że oskarżony jest sam emerytowanym policjantem; mimo to popełnił przestępstwa na szkodę innych policjantów, w tym również znanych mu osobiście, co zasługuje na szczególne potępienie; działanie w stanie nietrzeźwości. Jako okoliczność łagodzącą - wcześniejszą niekaralność.</p> <p>Zdaniem Sądu kara grzywny będzie stanowiła realną dolegliwość dla oskarżonego, a jednocześnie spełni swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.</p> <p>Sąd orzekł łączną karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 40 zł. Przy wymiarze tej kary łącznej Sąd miał na uwadze dyrektywy z art. 85 a k.k.</p> <p>Przy ustalaniu stawki dziennej grzywny Sąd miał na uwadze możliwości majątkowe oskarżonego, w tym stosunkowo wysoką emeryturę.</p>
M. P.	3	3	<p>Wobec oskarżonego orzeczono za czyn opisany w pkt 3 wyroku karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku. Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze społeczną szkodliwość</p>

			<p>czynu popełnionego przez oskarżonego i jego skutek w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Jako okoliczność łagodzącą Sąd przyjął brak wcześniejszej karalności oskarżonego i przebaczenie ze strony pokrzywdzonego.</p>
M. P.	4, 5, 6	3	<p>Sąd uznał, że zasadne będzie warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności na okres dwóch lat tytułem próby z oddaniem oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora. Sąd miał na uwadze dotychczasowy sposób życia oskarżonego, wcześniejszą niekaralność to, że jest emerytowanym oficerem Policji, nie jest osobą zdemoralizowaną i zasadne w tych okolicznościach jest przyjęcie, że popełnione przez niego czyny miały charakter jednorazowy. Sąd żywi przekonanie, że mimo zawieszenia wykonania kary oskarżony nie powróci do przestępstwa. Aby ułatwić oskarżonemu przestrzeganie prawa - Sąd nałożył na niego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Zarówno z opinii biegłych psychiatrów jak i zeznań świadków wynika, że oskarżony ma problem z alkoholem i była to jedna z przyczyn popełnienia przez niego przestępstw.</p>

			Aby kontrolować przestrzeganie przez oskarżonego porządku prawnego jak i nałożonego obowiązku - Sąd oddał go pod dozór kuratora sądowego.
M. P.	9	1, 2	Sąd tytułem zadośćuczynienia zasądził na rzecz pokrzywdzonych funkcjonariuszy kwoty po 1.000 złotych dla P. G., A. C. (1) i S. I. (1), a wobec M. K. (1) kwotę 700 złotych uznając te kwoty za odpowiednie za doznane przez nich krzywdy.
M. P.	10	1, 2,3	W okolicznościach sprawy Sąd uznał za konieczne orzeczenie środka w postaci podania wyroku do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie jego treści na tablicy ogłoszeń Komisariatu Policji we W.. Z komisariatu tego pochodzi większość pokrzywdzonych policjantów. W ocenie Sądu konieczne jest uświadomienie - zwłaszcza funkcjonariuszom policji - że z jednej strony nikt - nawet nadkomisarz policji - nie stoi ponad prawem, a z drugiej, że jako funkcjonariusze organu ścigania mogą liczyć na ochronę państwa - nawet przed innymi funkcjonariuszami (choćby emerytowanymi).

<p>5. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>M. P.</p>	<p>8</p>	<p>7</p>	<p>Stosownie do treści art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania, przyjmując przy tym przelicznik, zgodnie z którym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności za równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny.</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. KOsztY procesu</p>			
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>		

11	<p>Zasądzono wynagrodzenie dla obrońcy z urzędu oskarżonego w wysokości 1.549,80 zł. Wysokość wynagrodzenia ustalono na podstawie §4 ust. 1 i 3, §17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p>	
12	<p>Sąd obciążył oskarżonego :</p> <ul style="list-style-type: none"> - opłatą w kwocie 1.380,00 złotych na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 3 i art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych, - kwotą 2.694,76 złotych tytułem wydatków, na którą składają się wydatki postępowania przygotowawczego w kwocie 1.124,96 zł, wynagrodzenie obrońcy z urzędu w kwocie 1.549,80 zł oraz ryczałt za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu przed Sądem I instancji w kwocie 20 zł. 	
8. Podpis		
SSR del. Radosław Chodorowski		